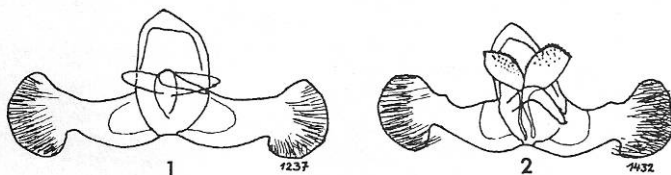

**DICHRORAMPHA AERATANA (Pierce & Metcalfe)
EEN NIEUWE SOORT
VOOR DE BELGISCHE FAUNA
(Lep., Tortricidae)**

(W.O. DE PRINS)

Onlangs kreeg ik van B. MAES enkele Microlepidoptera te determineren die hij had gevangen op de Baraque Fraiture (Luik) op 18 juni 1977. Daar bleken vijf mannetjes uit het genus Dichrorampha (Tortricidae) bij te zitten, waarvan ik er één al dadelijk als D. petiverella Linnaeus kon determineren. De vier andere echter leken uiterlijk sterk op D. plumbana Scopoli, maar kwamen mij toch "verdacht" voor en daarom maakte ik een genitaalpreparaat zodat reeds onmiddellijk kwam vast te staan dat de exemplaren in kwestie niet plumbana waren. In het werk van BENTINCK en DIAKONOFF klopte geen enkele foto met het preparaat en dus raadpleegde ik het artikel van OBRAZTSOV en het werk van PIERCE en METCALFE : het preparaat klopte precies met Dichrorampha aeratana Pierce & Metcalfe.

Deze soort is nieuw voor de Belgische fauna. Zij komt volgens OBRAZTSOV voor in Noord- en Midden-Europa, Groot-Brittannië, Polen en Siberië. De rups leeft volgens FORD vanaf augustus, overwinterend tot in april in de wortels van Chrysanthemum leucanthemum. De vlinder vliegt in mei en juni.

1. Dichrorampha plumbana Scopoli, Buzenol, Luxemburg, 17-06-1977
(leg. W.O. DE PRINS).
2. Dichrorampha aeratana Pierce & Metcalfe, Baraque Fraiture, Luik,
18-06-1977 (leg. B. MAES).

D. aeratana is nauw verwant met plumbana. Beide soorten behoren tot subgenus Paralipootycha Obraztsov dat gekenmerkt wordt door mannetjes zonder voorrandsomslag aan de voorvleugels maar met een anellus voorzien van zijlobben. En het is juist met deze zijlobben dat men beide soorten het gemakkelijkst uit elkaar kan houden : bij plumbana liggen ze onder de aedeagus en bij aeratana erboven. Bij aeratana zijn ze bovendien veel sterker gechitiniseerd en voorzien van meer en steviger doorns aan de bovenzijde.

De vlinders zijn uiterlijk niet met zekerheid van elkaar te onderscheiden, mede omdat ze nogal variabel zijn voor wat betreft de grondkleur en de bestuiving met geelgetipte schubben. Volgens OBRAZTSOV zijn de mannetjes van aeratana meestal voorzien van een min of meer duidelijke vlek aan de binnenrand van de voorvleugels. Ik bezit echter mannetjes van plumbana die een dergelijke vlek eveneens bezitten. Bovendien zijn termen als "meestal", "nogal", "tamelijk" e.d. te midden wanneer het gaat om het determineren van op elkaar lijkende soorten. Het is dus beslist noodzakelijk om van deze Dichrorampha-soorten genitaalpreparaten te vervaardigen wil men ze met zekerheid determineren.

Literatuur :

- BENTINCK, G.A. & DIAKONOFF, A. : De Nederlandse Bladrollers (Tortricidae), Monografieën van de Nederlandse Entomologische Vereniging, 3, 1968.
- FORD, L.T. : A Guide to the smaller British Lepidoptera, 1949.
- OBRAZTSOV, N. : Systematische Aufstellung und Bemerkungen über die palaearktischen Arten der Gattung Dichrorampha Gn., in : Mitteilungen der Münchner Entomologischen Gesellschaft (e.V.), deel 43, 1953, p. 10-101.
- PIERCE, F.N. & METCALFE, J.W. : The Genitalia of the Group Tortricidae of the Lepidoptera of the British Islands, 1922 (Reprint 1960).

Summary : B. MAES caught 4 males of Dichrorampha aeratana Pierce & Metcalfe at Baraque Fraiture (Liège) on 16th June, 1977. This species is new for the Belgian fauna.

Résumé : B. MAES a capturé 4 mâles de Dichrorampha aeratana Pierce & Metcalfe à la Baraque Fraiture (Liège) le 16 juin 1977. Cette espèce est nouvelle pour la faune belge.

W.O. DE PRINS : Diksmuidelaan 176, 2600 BERCHEM.

AGRIPHILA INQUINATELLA (Denis & Schiffermüller)
IN MAROKKO
(Lep., Pyralidae, Crambinae)
(W.O. DE PRINS)

Bij enkele Pyralidae-soorten die J. SCHUURMANS ving te Ifrane (Midden-Atlas, Marokko) zaten 6 exemplaren Agriphila inquinatella Denis & Schiffermüller. Deze soort was nog maar één keer van Noord-Afrika vermeld en wel van Oran, maar BLESZYNSKI trekt deze waarneming in twijfel (Microlepidoptera Palaearctica I, Crambinae, 1965, p. 240). A. inquinatella is dus, voor zover ik kon nagaan, nieuw voor de Marokkaanse, en misschien wel voor de Afrikaanse fauna. De reeks van zes bestond uit 2 ♂ en 1 ♀ (1 september 1977) en 3 ♂ (3 september 1977).